

VAN ALLE MARKTEN THUIS...

... BEGONIA EN GLOXINIA

Het lot bepaalt soms heel je leven. Zo ook bij Johan Aelterman. 18 jaar oud toen zijn vader in een ongeluk op het bedrijf om het leven kwam. Het was snel keuzes maken. Johan zag af van zijn studies en stapte mee in het bedrijf. 'Of hij er ook bewust zou hebben voor gekozen in andere omstandigheden, is een vraag die altijd onbeantwoord blijft', want de toekomst laat zich niet altijd leiden. Mettertijd kwamen ook Johans vrouw Ann en jongere broer Kris in het bedrijf. Samen met 17 collega-bedrijven staan ze in voor een productie van ongeveer 50 miljoen begonia- en gloxiniaknollen. Een kleine groep binnen de sierteelt, maar eentje met een ongelooflijk sterke samenhang.

.....
Hilde Van Elsuwé

Vaart nemen!

Uit persartikels van 20 jaar geleden herinner ik mij nog het aantal begonia-bedrijven dat toen actief was. De 135 van toen zijn er inmiddels 18 geworden maar door schaalvergroting bij de 'overlevers' is er weinig aan productie-aantallen ingeboet. Het is, zoals zo vaak, een economisch verhaal. De prijzen zijn niet mee-geëvolueerd, de kosten daarentegen. Het was ook hier kiezen voor uitbreiding. Het is een totale misvatting van mijnentwege dat de familiale begoniabedrijven nog 'ambachtelijk' te werk gaan. Hier is heel wat geïnvesteerd in het machinepark, ik ben verwonderd over aantallen en de totale ruimte die voor de teelt ingenomen wordt. Alhoewel ruimte hier niet zo'n evident gegeven is. Het bedrijf van Johan en Kris in de Steenvooredreef in Heusden zit ingebed tussen de huizen. Uitbreiden was hier

geen optie. Het is nog de oorspronkelijke locatie, van indertijd toen de grootouders langs moederszijde met de teelt van begonia's startten. Ondertussen zijn er vier: Heusden, Wetteren, Kalken en Laarne. Wetteren-Ten-Ede bleek op termijn problematisch met een perceel in het overstromingsgebied Bastenakkers. Heel wat land- en tuinbouwers in de regio werden getroffen. En dan komt het erop aan samen aan één zeel te trekken. Het is wat je bij de broers Aelterman ziet. Dat engagement. De ene binnen het AVBS en de gecoro; de andere binnen het PCS en de minaraad. Altijd in het belang van die 'kleinere' sierteeltgroep. 'Dat het mij altijd opvalt dat er samenhang is tussen die begoniatelers.' 'We zijn geen concurrenten', weet Johan. 'Het is een goeie groep. We zouden anders nooit de projecten kunnen realiseren die we

nu wel rond krijgen. Kijk maar naar onze begoniatapijten. Ik was laatst nog in Brussel. Het blijft een uithangbord. Folders, postkaarten,... Er is heel wat export naar Frankrijk en Engeland. Een begoniatapijt onder de Eifeltoren of naast de Big Ben'. Dat vind ik nu eens een schitterend idee Johan. Er zit zeker en vast een drive in de familie Aelterman. Ook een heel positieve ingesteldheid. Of er ooit opvolgers zijn, is nu nog niet aan de orde. De kinderen van Ann en Johan studeren nog; die van Kris zijn nog te klein. 'Veel te klein.' Als er ooit kandidaten zijn, zullen Ann, Kris en ik hen heel positief benaderen, weet Johan. We zullen het niet alleen hebben over hoe zwaar 'de stiel' wel is.

In de naam van de begonia!

Want lang kunnen de dagen best zijn op het bedrijf. Bij mijn aankomst is Ann

volop aan het inplanten na de ver-
speenrobot. De mannen zijn van 7.00 u.
bezig; Ann valt in om 8.00 u. Op
piekmomenten wordt er tot 9.00 à
10.00 u. 's avonds gewerkt. Ook voor
Ann lange dagen. Zij heeft eerst nog
een paar jaar buitenshuis gewerkt. Ze
ziet de voordelen van thuis werken.
Vooraf ook met betrekking tot de
kinderen. Vele sociale contacten zijn er
natuurlijk niet. Maar die worden
gecompenseerd: Ann zingt eenmaal
per week in het koor en zij en Johan
gaan om de 14 dagen naar de danses..
Het is moeilijk me in te schakelen in
het plantproces. Ik beperk me tot de
aanvoer van trays en vooral veel
luisteren en praten. Het gebeurt
machinaal maar toch gaat iedere tray
door Anns handen. 6, 6, 6, zegt ze mij,
waarmee ze termijnen en intervallen
bedoelt. Van 1 februari t.e.m. 15 maart
wordt er 6 weken lang ingezaaid; van
begin april tot midden mei 6 weken
opgeplant. Na 6 weken in de serre,
worden de planten buiten gezet. Dat
gebeurt hier trouwens met een
plantmachine die enig in haar soort is
in België. In de zomer wordt er gewied,

vóór Allerheiligen moeten de knollen
gerooid zijn, waarna ze gedroogd
worden, machinaal geteld om tegen
Kerstdag naar de exporteur te gaan.
Het is jaarrond. Alleen januari is een
rustige maand. Dan is er tijd voor een
boek. 'In de naam van...'.
Er worden 28 variëteiten gekweekt,
dubbele, grootbloemige, rood, oran-
je,.... Alleen al aan het blad zien Johan
en Kris welke variëteit het is. Het is het
oog van de meester.

.....

'Het is een totale misvatting
van mijnentwege dat de
familiale begoniabedrijven nog
'ambachtelijk' te werk gaan.

Hier is volop geïnvesteerd,
gemechaniseerd.'

.....

Duurzaam ondernemen is hier geen
modewoord. Aangezien er pas vanaf
februari gezaaid wordt en niet in het
najaar zoals bij veel andere teelten,

wordt er veel minder energie gebruikt,
veel minder belicht. De planten worden
weinig geremd, zijn niet geconditio-
neerd. In de zomer wordt er manueel
gewied waardoor ook hier weinig
chemische bestrijding nodig is. Alle
materialen die gebruikt worden,
worden gerecycleerd. Er wordt ge-
stookt met gas, maar dus ook eerder in
beperkte mate. En er is dubbele
isolerende scherming aangebracht in
de serres. Alle elektriciteit nodig voor
de productie op het bedrijf wordt
opgeweekt door zonnepanelen.
Het is dat de toekomst zich niet laat
leiden. En bewust of onbewust. Als ik
Ann, Johan en Kris bezig zie, dan ben ik
ervan overtuigd dat dit een goeie keuze
is geweest.

En volgende keer...

.... in van alle markten thuis, tuin-
aanleg. ■